

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μετάφραση | Παντελής Μπουκάλας
Σκηνοθεσία | Νίκος Συνοδής
Επιμέλεια κίνησης | Γιώργος Γεμελιάρης
Σκηνικά | Χάρης Αργυρός
Μουσική [πρωτότυπη] | Ευτέρπη Κατσαμάτσα

Βοηθός σκηνοθέτη | Αφροδίτη Βαζάκα
Έργο αφίσας | Ελένη Φωκιανού
Φωτογραφία αφίσας | Γιάννης Λουκής
Κατασκευή κοστούμιών | Βίκυ Σκανδάλη, Μαρία Τσουκνίδα, Καλλιόπη Μαύρη
Μακιγιάζ | Βίκυ Σκανδάλη, Δημήτρης Μακράς
Κομμώσεις | Δημήτρης Μακράς
Φωτογραφίες | Στέφανος Γεωργιάδης

ΔΙΑΝΟΜΗ

Ποσειδώνας	Κωνσταντίνος Σαρρής
Αθηνά	Κλειώ Κουνδουράκη
Εκάβη	Ελένη Φωκιανού
Ταθύβιος	Γιάννης Λουκής
Κασσάνδρα	Ναυσικά Κυριαζάνου
Ανδρομάχη	Μαρία Τσουκνίδα
Μενέλαος	Χάρης Αργυρός
Ελένη	Ελένη Δερμεντζόγλου
Αστυνάκτας	Κωνσταντίνος Αραβαντινός

ΧΟΡΟΣ

Κατερίνα Καννά, Αγλαΐα Παρασκευά, Κατερίνα Αργυρού, Γιώτα Κανιόγλου, Μαρκέλλα Μαντζουράνη, Ζαχαρούλα Μπαμπίρη, Ευδοκία Σάπκα, Μαρία Σιφναίου, Δήμητρα Τζιοβίλη

Αφροδίτη Βαζάκα: Φλάουτο

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

Μενέλαος Χασομέρης, Κωνσταντίνος Σαρρής

Ευχαριστούμε πολύ τον Χορηγό μας, τις φίλες και τους φίλους που μας βοήθησαν με τόση προθυμία.

Ιδιαίτερως ευχαριστούμε τον Παντελή Μπουκάλα που μας επέτρεψε τη χρήση της μετάφρασής του και την Ευτέρπη Κατσαμάτσα για τη σύνθεση της μουσικής.

ΤΡΩ Α ΔΕΣ

ΤΟ ΕΙΔΕΣ;
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΝΙΚΟΣ ΣΥΝΟΔΗΣ

01/08
Προαύλιος χώρος Αρχιλόχου

04/08 και **09/08**
Ανοιχτό θέατρο Πάρκο Πάρου

21:30

Προπώληση εισιτηρίων:
Αναγέννηση, Πολύχρωμο (Παροικιά)
Ταντάνης (Νάουσα)

ΣΚΑΝΔΑΛΗΣ

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΟΥ

ΤΡΩΑΔΕΣ του Ευριπίδη

Το έργο του Ευριπίδη Τρωάδες, που πρωτοπαίχτηκε το 415 π.Χ. στα Μεγάλα Διονύσια, παρουσιάζει ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πάρου ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ, γιορτάζοντας έτσι τα 20 χρόνια αδιάλειπτης παρουσίας της Θεατρικής Ομάδας του, σε μετάφραση του Παντελή Μπουκάλα και σκηνοθεσία του Νίκου Συνόδη.

Οι «Τρωάδες» είναι το τρίτο μέρος της τριλογίας του Ευριπίδη (τα δύο προηγούμενα είναι «Αλέξανδρος» και «Παλαμήδης»). Είναι ο κατ' εξοχήν θρήνος της αρχαιότητας για τη βεβηλωμένη τιμή, την ατιμασμένη εστία, την απωλεσμένη πατρίδα. Είναι μία τραγωδία που αποτυπώνει την καταστροφή των Τρώων

και προοικονομεί εκείνη των Ελλήνων, της Ύβρης τους γέννημα. Οι Τρωαδίτισσες, μέσα από τον θρήνο, την απώλεια και την καταστροφή που βιώνουν, είναι γυναικείες μορφές με ήθος, ποιόν, θάρρος και ευγένεια. Η επιβίωση αυτών των γυναικών μέσα από αυτή την απώλεια με έναν άκρως αξιοπρεπή τρόπο αντιμετώπισης των όσων συμβαίνουν είναι μεγαλειώδης.

«...Μόνο στις Τρωάδες, μια ξεχωριστή τραγωδία γυναικών, σχεδόν χωρίς δράση, οι γυναίκες βγαίνουν από τα δώματά τους για να διασυρθούν σε αιχμαλωσία. Οι άνδρες που εμφανίζονται, παραβιάζουν με τις πράξεις τους τον γυναικείο κόσμο, διασπούν

την ενότητά του, εν τέλει ανοσιουργούν μέσα σ' ένα ναό θηλυκότητας. Εγγενής και πρωταρχική επιθυμία της γυναίκας είναι να διασώζεται η βαθύτερη ενότητα του ιδιωτικού και ευρύτερου σύμπαντος. Κάθε επιθυμία της είναι εξέλιξη αυτής της στοιχειώδους επιθυμίας. Ό,τι την διασπά, τιμωρείται· και ο άνδρας, ο πολιτικός και πολεμιστής, αποτελεί κατεξοχήν διασπαστική παρουσία· γι' αυτό και η γυναίκα εμφανίζεται πολέμια του κατακερματισμένου κόσμου των ανδρών. Την ενότητα, που είναι η φυσική κατάσταση της συνύπαρξης όλων, υπηρετούν οι έρωτες και τα μίση της, η μητρότητα, οι λατρευτικές της εκδηλώσεις, οι τέχνες που ασκεί. Άλλωστε, στο εσωτερικό της μεγάλης Μητέρας, που είναι η φύση, τα πάντα μπορούν να εκκολαφθούν.»

[Ελένη Μερκενίδου, Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΛΥΚΑΥΓΕΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ, αποσπάσματα]

